

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน

เทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน
อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ประกาศเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

*****

ด้วยเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จ่ายขาดเงินสะสม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ (๔) และข้อ ๒๔ จึงอนุมัติประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) รายละเอียดข้อมูลแผนพัฒนาดังกล่าว สามารถตรวจสอบได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน ในวันและเวลาราชการ

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสิทธิราช บำเหน็ด)
นายกเทศมนตรีตำบลศรีโพธิ์เงิน

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.2561-2565)

ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

จากที่ทำการเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ถึงที่ว่าการอำเภอป่าแดดเป็นระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 70 กิโลเมตร เทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 บ้านศรีมงคล อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

เนื้อที่ ตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 8,252 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรจำนวน 4,535 ไร่ (เขตความรับผิดชอบ) 29 ตารางกิโลเมตร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศ (แสดงภูมิประเทศของเทศบาล)

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลโรงช้าง อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอภูพานยาว จังหวัดพะเยา

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลสันมะค่า อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลแม่ปืม อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้
ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตเทศบาลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมหนาว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 10 องศา

1.4 ลักษณะดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและมีที่ราบและที่ราบลุ่มลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งต้นน้ำ ลำธารที่ใช้ในการเกษตรของตำบล แม่น้ำร่องเปา หนองเพิงนาค ห้วยดอกด้าย ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรของราษฎรในตำบล

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ของตำบลศรีโพธิ์เงิน อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ปืม ส่วนใหญ่จะเป็นป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรังปกคลุม พื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานแห่งชาติก็เป็นจุดเด่นที่สร้างสีสันงดงามในยามหน้าแล้งที่ผืนป่าพากันเปลี่ยนสี

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ตำบลศรีโพธิ์เงินแบ่งเขตการปกครอง แบ่งเป็น 8 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้นำหมู่บ้าน	หมายเหตุ
1	บ้านศรีโพธิ์เงิน	นายประสงค์ ปันติคำ	
2	บ้านศรีมงคล	นายกฤษฎา กันทะวัง	กำนันตำบลศรีโพธิ์เงิน
3	บ้านป่าไม้สีเหลือง	นายประเสริฐ เทียมวงหล้า	
4	บ้านร่องบง	นายขวัญ สายวงศ์คำ	
5	บ้านศรีพัฒนา	นายอภิเทพ สายวงศ์ปัน	
6	บ้านศรีโพธิ์ทอง	นายบุญมี ยามี่	
7	บ้านร่องบงใต้	นายจรัส หนุ่มเปียง	
8	บ้านดอนศิลา	นายชลอ สายเครือแปง	

2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามจำนวนดังนี้ สภาเทศบาลตำบลประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีคนหนึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากร (ข้อมูลสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ของเดือน พฤษภาคม 2562)

	หญิง		ชาย		หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	161	คน	172	คน	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	673	คน	640	คน	อายุ 18-60 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	173	คน	172	คน	อายุมากกว่า 60 ปี
รวม	1,007	คน	1,007	คน	

จำนวนชุมชน 8 ชุมชน

ชุมชน	ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง
1	บ้านศรีโพธิ์เงิน	105 ครัวเรือน	164 คน	162 คน
2	บ้านศรีมงคล	94 ครัวเรือน	133 คน	134 คน
3	บ้านป่าไม้สีเหลือง	119 ครัวเรือน	168 คน	165 คน
4	บ้านร่องบง	58 ครัวเรือน	89 คน	106 คน
5	บ้านศรีพัฒนา	81 ครัวเรือน	118 คน	129 คน
6	บ้านศรีโพธิ์ทอง	89 ครัวเรือน	111 คน	119 คน
7	บ้านร่องบงใต้	68 ครัวเรือน	97 คน	91 คน
8	บ้านดอนศิลา	68 ครัวเรือน	106 คน	106 คน
รวม		682 ครัวเรือน	986 คน	1,012 คน

3.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน กำหนดเขตเลือกตั้ง 2 เขต
เขต 1 ประกอบด้วย หมู่ที่ 1, 2, 3 เขต 2 ประกอบด้วย หมู่ที่ 4, 5, 6, 7, 8

จำนวนสมาชิกสภาเทศบาล เขตละไม่เกิน 6 คน รวม 12 คน

การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น กำหนดเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น
ใช้เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตเลือกตั้ง จำนวนผู้บริหารท้องถิ่น 1 คน

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา,มัธยมต้น(ขยายโอกาส) 1 แห่ง
- ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียน 1 แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 8 แห่ง (หมู่ที่ 1-8)

4.2 สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 1 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

เทศบาลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทางเทศบาลก็มีวิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในสถานที่ราชการ ติดตั้งสัญญาณไฟสาธารณะข้างทางและซอยในหมู่บ้าน ไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการประชาชนในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุ ไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ว่าเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

4.4 ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในชุมชนของเทศบาล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรป่าแดดได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบนั้นพบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

4.5 การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน

- ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้
- ตั้งโครงการส่งมอบทุนต่อบุญ
- โครงการทอดผ้าป่าชยะเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้
- มีหน่วยกู้ชีพกู้ภัยตำบลศรีโพธิ์เงิน
- มีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- มีหน่วยบริการประชาชนตำบลศรีโพธิ์เงิน

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

- การคมนาคมขนส่งระหว่างตำบลใช้ทางหลวงหมายเลข 1202 สายพะเยา-ป่าแดด
- การคมนาคมขนส่งระหว่างหมู่บ้านใช้เส้นทางถนนเชื่อมติดต่อกันระหว่างหมู่บ้านซึ่งมีรถโดยสารประจำทางสายป่าแดด – พะเยา บริการรับจ้างทุกวัน

5.2 การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหา คือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

5.3 การประปา

การประปาในเขตตำบลศรีโพธิ์เงิน มีกิจการประปาเป็นของแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้าน สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี บางครั้งมีปัญหา คือ น้ำประปา ขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ ปัจจุบันยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้อุปโภค บริโภค การแก้ปัญหา คือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที และทางเทศบาลก็ได้นำโครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านบรรจุในแผนพัฒนาสี่ปี เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อไป

5.4 โทรศัพท์

สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ - แห่ง

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งหรือวัสดุครุภัณฑ์

พื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงินจะเดินทางไปใช้บริการที่ไปรษณีย์อำเภอป่าแดด ให้บริการ
เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์-เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำไร่ (ข้าวโพด, มัน
สำปะหลัง) ทำสวน (ลำไย)

6.2 การประมง

(ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง)

6.3 การปศุสัตว์

เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น
การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

6.4 การบริการ

โรงแรม	-	แห่ง
ร้านอาหาร	4	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง
ร้านเกมส์	-	แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน
เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

6.6 อุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน เช่น การทำไม้กวาด
หนังสตีก เย็บผ้า การจักสาน กิจการลานตากพืชผลทางการเกษตร จำนวน 1 แห่ง และกิจการอุตสาหกรรม
ขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน 4 แห่ง

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ร้านค้าต่างๆ	9	
ตลาดสด	1	แห่ง
กลุ่มอาชีพขึ้นทะเบียนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	18	กลุ่ม
กลุ่มออมทรัพย์	8	กลุ่ม

6.8 แรงงาน

แรงงานบางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ
ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ

เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้
ยังไม่สามารถแก้ไขได้

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

- หมู่ที่ 1 บ้านศรีโพธิ์เงิน จำนวนประชากรชาย 128 คน หญิง 173 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 89 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 4,800 ไร่
- หมู่ที่ 2 บ้านศรีมงคล จำนวนประชากรชาย 133 คน หญิง 138 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 90 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 2,063 ไร่
- หมู่ที่ 3 บ้านป่าไม้สีเหลือง จำนวนประชากรชาย 162 คน หญิง 170 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 120 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 1,263 ไร่
- หมู่ที่ 4 บ้านร้องบง จำนวนประชากรชาย 104 คน หญิง 103 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 47 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 575 ไร่
- หมู่ที่ 5 บ้านศรีพัฒนา จำนวนประชากรชาย 122 คน หญิง 145 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 79 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 1,625 ไร่
- หมู่ที่ 6 บ้านศรีโพธิ์ทอง จำนวนประชากรชาย 110 คน หญิง 128 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 81 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 2,088 ไร่
- หมู่ที่ 7 บ้านร้องบงใต้ จำนวนประชากรชาย 87 คน หญิง 84 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 65 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 1,482 ไร่
- หมู่ที่ 8 บ้านดอนศิลา จำนวนประชากรชาย 98 คน หญิง 109 คน
จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 65 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 4,225 ไร่

9.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

(1) หมู่ที่ 1 บ้านศรีโพธิ์เงิน

พื้นที่ทั้งหมด 4,800 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..32..คร้วเรือน ..576.....ไร่	...513...กก./ไร่	...1,550..บาท/ไร่	...5,130..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ลำไย.....	..26..คร้วเรือน ..86.....ไร่	..1,200..กก./ไร่	..7,200..บาท/ไร่	..25,400..บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	...10...คร้วเรือน ...56.....ไร่	...1,130..กก./ไร่	...2,100...บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...13...คร้วเรือน ...68.....ไร่	...4,700..กก./ไร่	...2,130...บาท/ไร่	...7,215..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรรถะบุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรรถะบุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(2) หมู่ที่ 1 บ้านศรีมงคล

พื้นที่ทั้งหมด 2,063 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..45...คร้วเรือน ..500.....ไร่	...500...กก./ไร่	...1,200..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....ลำไย.....	..10...คร้วเรือน ..100.....ไร่	..1,200...กก./ไร่	..10,000...บาท/ไร่	24,000...บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	...5...คร้วเรือน ...90.....ไร่	...1,200...กก./ไร่	...6,000...บาท/ไร่	...6,000...บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...7...คร้วเรือน ...70.....ไร่	...7,000...กก./ไร่	...5,000...บาท/ไร่	...18,500...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรงตระนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรงตระนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(3) หมู่ที่ 3 บ้านป่าไม้สีเหลือง

พื้นที่ทั้งหมด 1,263 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..85...คร้วเรือน ..150.....ไร่	...500...กก./ไร่	...2,500..บาท/ไร่	...4,500..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่ข้าวโพด	...10...คร้วเรือน ...20.....ไร่	...600...กก./ไร่	...3,000..บาท/ไร่	...4,000..บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...10...คร้วเรือน ...30.....ไร่	...3,000...กก./ไร่	...3,000..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรงตระนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรงตระนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(4) หมู่ที่ 4 บ้านร่องบง

พื้นที่ทั้งหมด 575 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..40..คร้วเรือน ..300.....ไร่	...400...กก./ไร่	...800..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน...ลำไย.....	..10..คร้วเรือน ..25.....ไร่	...500...กก./ไร่	...2,500...บาท/ไร่	..25,000...บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	..15..คร้วเรือน ..100.....ไร่	...1,000..กก./ไร่	...500..บาท/ไร่	...5,000..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปดระบุนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(5) หมู่ที่ 5 บ้านศรีพัฒนา

พื้นที่ทั้งหมด 1,625 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..57...คร้วเรือน ..450.....ไร่	...400...กก./ไร่	...2,000..บาท/ไร่	...4,000..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน...ลำไย.....	..20...คร้วเรือน ..110.....ไร่	...5,000...กก./ไร่	...15,000...บาท/ไร่	...40,000...บาท/ไร่
	สวน...ยางพารา.....	..11...คร้วเรือน ..60.....ไร่	...7,000...กก./ไร่	...3,000...บาท/ไร่	...11,800...บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	..15...คร้วเรือน ..100.....ไร่	...1,000...กก./ไร่	...500...บาท/ไร่	...5,000...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปดระบุนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปดระบุนุ	.....คร้วเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(6) หมู่ที่ 6 บ้านศรีโพธิ์ทอง

พื้นที่ทั้งหมด 2,088 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..5...คร้าวเรือน ..30.....ไร่	...500...กก./ไร่	...3,000..บาท/ไร่	...5,500..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน...ลำไย.....	..16...คร้าวเรือน ..74.....ไร่	...1,000...กก./ไร่	...1,500...บาท/ไร่	..20,000...บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	....3...คร้าวเรือน ....10.....ไร่	...800...กก./ไร่	...2,500...บาท/ไร่	...10,000...บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	..4...คร้าวเรือน ..15.....ไร่	...7,000...กก./ไร่	...1,050..บาท/ไร่	...20,000..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(7) หมู่ที่ 7 บ้านร่องบงใต้

พื้นที่ทั้งหมด 1,482 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..40..คร้าวเรือน ..159.....ไร่	...500...กก./ไร่	...1,200..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

(8) หมู่ที่ 8 บ้านดอนศิลา

พื้นที่ทั้งหมด 4,225 ไร่ ทำการเกษตรดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..65...คร้าวเรือน ..500.....ไร่	...500...กก./ไร่	...1,200..บาท/ไร่	...6,000..บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน...ลำไย.....	...50...คร้าวเรือน ...100.....ไร่	...1,200...กก./ไร่	...10,000...บาท/ไร่	...24,000...บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	..20...คร้าวเรือน ..100.....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	.....คร้าวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

(1) หมู่ที่ 1 บ้านศรีโพธิ์เงิน

มีพื้นที่ทั้งหมด 4,800 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	-			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☒ 2. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	0 %
☒ 3. คลอง			✓		✓	0 %
☐ 4. หนองน้ำ/บึง						
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ	1		✓		✓	40 %
☒ 3. ฝาย	2		✓		✓	2 %
☒ 4. สระ	3		✓		✓	30 %
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(2) หมู่ที่ 2 บ้านศรีมงคล

มีพื้นที่ทั้งหมด 2,063 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	-			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง*
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☐ 2. ห้วย/ลำธาร						
☐ 3. คลอง						
☒ 4. หนองน้ำ/บึง	1		✓		✓	20 %
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ						
☐ 3. ฝาย						
☒ 4. สระ	1		✓		✓	5 %
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(3) หมู่ที่ 3 บ้านป่าไม้สีเหลือง

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,263 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	-			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง*
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☐ 2. ห้วยลำธาร						
☐ 3. คลอง						
☒ 4. หนองน้ำ/บึง			✓		✓	50 %
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ			✓		✓	30 %
☐ 3. ฝาย						
☒ 4. สระ			✓		✓	30 %
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(4) หมู่ที่ 4 บ้านร่องบง

มีพื้นที่ทั้งหมด 575 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	-			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง*
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☒ 2. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	40 %
☐ 3. คลอง						
☒ 4. หนองน้ำ/บึง			✓		✓	50 %
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ		✓			✓	50 %
☒ 3. ฝาย			✓		✓	80 %
☒ 4. สระ			✓		✓	60 %
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(5) หมู่ที่ 5 บ้านศรีพัฒนา

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,625 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☒ 2. ห้วย/ลำธาร	2		✓		✓	30 %
☐ 3. คลอง						
☒ 4. หนองน้ำ/บึง	1		✓		✓	30 %
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ		✓			✓	30 %
☐ 3. ฝาย						
☐ 4. สระ						
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(6) หมู่ที่ 6 บ้านศรีโพธิ์ทอง

มีพื้นที่ทั้งหมด 2,088 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง*
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☒ 2. ห้วย/ลำธาร	2		✓		✓	50 %
☐ 3. คลอง						
☒ 4. หนองน้ำ/บึง						
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ	1	✓			✓	50 %
☐ 3. ฝาย						
☐ 4. สระ						
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(7) หมู่ที่ 7 บ้านร่องบงใต้

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,482 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☒ 1. แม่น้ำ			✓		✓	
☐ 2. ห้วย/ลำธาร						
☒ 3. คลอง			✓		✓	
☐ 4. หนองน้ำ/บึง						
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ			✓		✓	
☒ 3. ฝาย			✓		✓	
☒ 4. สระ			✓		✓	
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

(8) หมู่ที่ 8 บ้านดอนศิลา

มีพื้นที่ทั้งหมด 4,225 มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ						
☒ 2. ห้วย/ลำธาร			✓		✓	20 %
☐ 3. คลอง						
☐ 4. หนองน้ำ/บึง						
☐ 5. น้ำตก						
☐ 6. อื่นๆ(โปรตรระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง						
☒ 2. อ่างเก็บน้ำ			✓		✓	
☐ 3. ฝาย						
☒ 4. สระ			✓		✓	
☐ 5. คลองชลประทาน						
☐ 6. อื่นๆ(โปรตรระบุ)						
6.1)						
6.2)						
6.3)						

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

(1) หมู่ที่ 1 บ้านศรีโพธิ์เงิน

มีพื้นที่ทั้งหมด 4,800 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	40 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓	✓		90 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40% ของทั้งหมดหมู่บ้าน

(2) หมู่ที่ 2 บ้านศรีมงคล

มีพื้นที่ทั้งหมด 2,063 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	20 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		100 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	10 %
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 70% ของทั้งหมดหมู่บ้าน

(3) หมู่ที่ 3 บ้านป่าไม้สีเหลือง

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,263 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			✓	✓		90 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ						
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)						
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ						
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 30% ของทั้งหมู่บ้าน

(4) หมู่ที่ 4 บ้านร่องบง

มีพื้นที่ทั้งหมด 575 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ		✓		✓		80 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ						
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		80 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	40 %
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 80% ของทั้งหมู่บ้าน

(5) หมู่ที่ 5 บ้านศรีพัฒนา

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,625 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	20 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ		✓		✓		70 %
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)						
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	30 %
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 70% ของทั้งหมู่บ้าน

(6) หมู่ที่ 6 บ้านศรีโพธิ์ทอง

มีพื้นที่ทั้งหมด 2,088 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)		✓		✓		100 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 100% ของทั้งหมู่บ้าน

(7) หมู่ที่ 7 บ้านร่องบงใต้

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,482 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓			
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓	✓		90 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓			
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40% ของทั้งหมู่บ้าน

(8) หมู่ที่ 8 บ้านดอนศิลา

มีพื้นที่ทั้งหมด 4,225 ไร่ มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ			✓		✓	40 %
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ						
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓		✓	40 %
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)						
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	40 %
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)						
4.6.1)						
4.6.2)						
4.6.3)						

สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40% ของทั้งหมู่บ้าน

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงินนับถือศาสนาพุทธ มีวัด 3 แห่ง 1) วัดศรีดอนมูล ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 2) วัดดอนศิลา ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 3) วัดโยนาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ 8

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีไหว้สาพระธาตุน้ำ พระธาตุจำเมือง	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม
- ประเพณีออกพรรษา	ประมาณเดือน ตุลาคม

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาพื้นเมือง

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตเทศบาลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่ ไม้กวาดดอกหญ้า หนังสติ๊ก

9 ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำใต้ดิน นำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา และน้ำฝน ส่วนน้ำที่ให้เพื่อการเกษตร มาจากอ่างเก็บน้ำหนองเพิงนาค อ่างเก็บน้ำม่อนป่าเหียง อ่างเก็บน้ำห้วยโป่ง อ่างเก็บน้ำห้วยดอกด้าย

9.2 ป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของตำบลศรีโพธิ์เงิน อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ปืม ส่วนใหญ่จะเป็นป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรังปกคลุม พื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานแห่งชาติก็เป็นจุดเด่นที่สร้างสีสันงดงาม ในยามหน้าแล้งที่ผืนป่าพากันเปลี่ยนสี

9.3 ภูเขา

ในเขตเทศบาลไม่มีภูเขา

9.4 คุณภาพของทรัพยากรป่าไม้

คุณภาพของทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่เทศบาลอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ปืม ประกอบด้วยป่าที่แตกต่างกันถึง 4 ประเภท คือ ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าสนเขา มีพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ สัก แดง ประดู่ มะค่าโมง ชิงชัน เต็ง รัง เหียง พลวง สนสองใบ และไม้วงศ์ก่อ เป็นต้น

ด้วยความหลากหลายของพืชพรรณทำให้พบสัตว์ป่าประเภทนกอยู่เป็นจำนวนมากกว่า 40 ชนิด เช่น นกเขาเขียว นกเขาเขียวก้านตองท้องสีส้ม นกเป็ดน้ำธรรมดา นกหัวขวานใหญ่สีเทา นกปรอดเหลืองหัวจุก และเหยี่ยวแดง นอกจากนี้ก็มีสัตว์ป่าอื่นๆ อีกมากมาย เช่น เก้ง หมูป่า เสือปลา กระวาง กระเล็นปลายขนหูสั้น และกระรอก เป็นต้น มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 21 ปี ของประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 21 ปี (พ.ศ. 2561 – 2579) สรุปย่อได้ดังนี้

กรอบการพัฒนาระยะยาว เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 6 ด้าน คือ

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อัน

ได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระดานพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาภพนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์

อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบัน

ครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจาย
โอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบ
แนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่ง
อนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถ
ในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนา
สู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับ

ระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงาน
ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาท
ภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่

เหมาะสม

- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่ทั้งนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เอาไว้แล้วตั้งนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2561-2562) ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รายละเอียดดังนี้

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2561 – 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับ สภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี

2541-2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,241 บาท หรือประมาณ 6,141 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลายันครุ โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 – 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 – 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 – 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.1.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสังสรรค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของการจ้างแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557)

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปีที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของการผลิตรวม ลดจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.15 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2541 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 31 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2115 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผลักดันของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 1.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 1.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.13, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556

บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 11,111 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 21-31 คนต่อประชากร 11,111 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะ เฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2517-2518 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 31 เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 1.1 ในปี 2556 และร้อยละ 1.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 11 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 11.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 21.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมใน

กำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษายู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 51 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 11.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 1.484 ในปี 2554 เหลือ 1.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 11 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 11 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2546

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 21 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 21 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่าง

ภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 11 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี 2558 มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 11 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 51 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 11.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 811 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และ

แผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชน และอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า 11 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.12 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2514 เป็น 112 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2514 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 31 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.18 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54

ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ในระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทย มีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ

GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.6

(5) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทย ประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนา แหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะ พัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,211 ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,751 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 112,141 ล้าน ลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,611 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการ เกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.14 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสีย อันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบ ปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบ วงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 71 โดย ภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกาก อุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบ สารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซ โอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคง ประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสาร เบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำ มั่นเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการ ปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหา มลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่

ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 11 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 11.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.18 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่ ภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้งๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์กรประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม

(5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอ่ยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 21 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2541 และ 2551 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น ร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็น

ร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2551 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 งาน/กิจกรรม จาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,851 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,198 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.91 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ.2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 11.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 111 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 112 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3 บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3)ราคาน้ำมันเฉลี่ย 71-91 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 81-111 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 1.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.1 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.1 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 1.2 และร้อยละ 1.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 11 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3) การขยายตัวในกรณีฐาน ดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2571 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (4) การเพิ่มขึ้นของชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 111-211 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารรายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ 11 ของประชากรกับกลุ่มคนจ้อยร้อยละ 11 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพการพัฒนา อาทิ มาตรา 69 หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา 82 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา 89 รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดย

ยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2111-2111) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 61 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 11 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของ

ประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่อง ความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่ง โอกาสที่สำคัญ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลด ข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตร และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเอง ไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ 3) โอกาสใน การใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็น ศูนย์กลางทางด้านบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้าน มาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของ อุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดย แรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและ สินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและ มาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้ม ีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่ง เป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วง แผนฯ 12 เนื่องจาก 1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการสั่ง สมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้าง ผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญ ของโลกไม่ ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การ ขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อ ในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนใน ประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อ สถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลก เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิด

โรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2115 (Post 2115 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2115 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4 กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นน้ำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นและสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิต

สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.1
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ต่อประชากรชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,151 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 311,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.1 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11.1 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.1 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ
การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาพัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงานสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้าน

กายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบกิจการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัย

อย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุข สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้การลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงาน

ต่างดาว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ

น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเลอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับ

อาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนา ระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ “เมืองการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

เป้าประสงค์

1. เพื่อสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน บริการโลจิสติกส์ การเกษตร การท่องเที่ยว และวัฒนธรรม เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดอาเซียน+6 และ GMS
2. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการสร้างภูมิคุ้มกันในการสร้างคน สังคมที่มีคุณภาพ
3. เพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศและการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เพื่อให้ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ
4. เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ปกติและแนวชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6
การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนและบริการ โลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดกลุ่มอาเซียน+6และ GMS	การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การดำรงฐานวัฒนธรรม ถิ่นนาเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน	การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย
(พ.ศ.2561-2564)

วิสัยทัศน์ “ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนมีความสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เชื่อมโยงจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6 และ GMS

กลยุทธ์ 1.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตร

กลยุทธ์ 1.3 พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+6และGMS

กลยุทธ์ 1.4 พัฒนาด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจรและงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 2.1 ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและการตลาด เพื่อเพิ่มศักยภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของคนในชุมชน

กลยุทธ์ 2.4 ส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุข

กลยุทธ์ 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐานการศึกษา

กลยุทธ์ 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

กลยุทธ์ 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนประชาคมอาเซียนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

กลยุทธ์ 3.4 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.1 รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ 4.2 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ 4.3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อายุมุข สื่อด้านอิเล็กทรอนิกส์และ
ปัญหาแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์ 4.4 พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ยั่งยืน

กลยุทธ์ 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 5.2 ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย และ

มลภาวะ

กลยุทธ์ 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

กลยุทธ์ 6.1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ 6.2 พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ 6.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ 6.4 พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision) “ชุมชนสะอาด โครงสร้างพื้นฐานสะดวก ประชาชนปลอดภัย ชีวิตปลอดภัย
การศึกษาก้าวไกล เมืองประชาธิปไตยและวัฒนธรรมยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบการบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการอย่างครอบคลุม
2. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ผลิตภัณฑ์ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส
3. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความมั่นคงในหมู่บ้าน/ชุมชน
4. ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
7. ส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์

แนวทางพัฒนา

1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า

แนวทางพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
2. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ผลิตภัณฑ์ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาสให้ประชาชนมี

คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความเข้มแข็งและมั่นคงในหมู่บ้าน/ชุมชน

แนวทางพัฒนา

1. พัฒนาป้องกันระบบบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ส่งเสริมกิจกรรมการดูแลป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพ
3. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพ กีฬานันทนาการ และการป้องกันแก้ไขโรคระบาดโรคติดต่อต่างๆ
4. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา
5. ส่งเสริมสนับสนุน คุณภาพชีวิตประชาชน เด็ก เยาวชน สตรี

ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

แนวทางพัฒนา

1. อนุรักษ์จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมทะนุบำรุงศาสนาและจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

แนวทางพัฒนา

1. ปกป้องจิตใต้สำนึกการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การดูแล ป้องกันพื้นที่เสี่ยงการพังทลายของดิน
3. ปกป้องจิตใต้สำนึกการดูแลป้องกันมลพิษจากขยะปัญหาหมอกควัน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางพัฒนา

1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่สาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
- ในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาการส่งเสริมบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางพัฒนา

1. ส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ส่งเสริมให้ความรู้บุคลากรท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้านชุมชนตัวแทนภาครัฐ พัฒนาระบบบริหารงานองค์กรและการบริการประชาชน

3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย

2.3 เป้าประสงค์

1. ระบบการบริการสาธารณสุขป้อนสาธารณสุขการอย่างครอบคลุมและทั่วถึง
2. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีเพียงพอและทั่วถึง ส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน
3. บรรเทาสาธารณภัยในตำบล ป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ดูแลสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรคระบาดติดต่อต่างๆ พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุคนพิการและผู้ด้อยโอกาส
4. ให้ความรู้แก่ประชาชนตลอดถึงส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงิน
7. พัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2.4 ตัวชี้วัด

1. ถนน รางระบายน้ำ ได้มาตรฐาน ไฟฟ้าความส่องสว่างที่สาธารณะ และระบบประปาหมู่บ้านได้มาตรฐาน
2. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีเพียงพอและทั่วถึง ส่งเสริมอาชีพทั้งตำบล
3. เฝ้าระวังภัยในช่วงเทศกาล บรรเทาสาธารณภัยทางธรรมชาติ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ ดูแลสุขภาพ กีฬานันทนาการ ป้องกันโรคติดต่อระบาด ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา เรียนรู้ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส
4. ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงอยู่ พื้นที่เสี่ยงการพังทลายของดินลดลง ปัญหาขยะ ปัญหาหมอกควันลดลง
6. มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงินเพิ่มขึ้น
7. การมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสะดวกและรวดเร็ว
2. ประชาชนมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอและทั่วถึง
3. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพที่ดี มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
4. ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
5. ประชาชนมีมลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข
6. ประชาชนมีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
7. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

2.6 กลยุทธ์

1. ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง
2. ก่อสร้างรางระบายน้ำในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาล
3. เพิ่มไฟฟ้าส่องสว่างที่สาธารณะ
4. ก่อสร้างปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน
5. พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง
6. พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตร อุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้ง ภาครัฐและเอกชน
7. ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ มี มาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
8. ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนในตำบล การถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่ม ช่องทางตลาด
9. ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและ เพื่อการอนุรักษ์
10. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่ เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
11. สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย พลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร
12. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
13. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การ เรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มี ประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์
14. ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อดูแลสุขภาพให้ดีขึ้น
15. พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
16. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
17. ส่งเสริม พัฒนาระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
18. พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน ท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
19. พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มี ความอุดมสมบูรณ์

20. รมรณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
21. จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
22. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่สาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
23. ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง
24. บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชน
25. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
26. ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่.
27. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ
28. นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
29. สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน
30. ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่ราชการ โดยสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

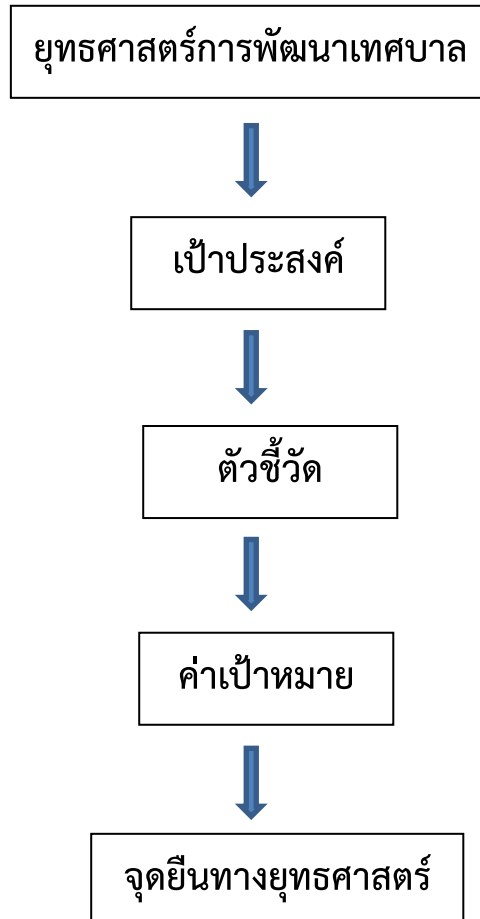
2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้มีรายได้
3. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
4. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
5. ส่งเสริมปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่สาธารณะให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต
7. พัฒนาการปกครองในระบบประชาธิปไตยระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอเป็นรายประเด็นนโยบาย รวม 8 ประเด็นตามลำดับ รายละเอียดดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานแหล่งน้ำ

จุดแข็ง(Strengths)

เขตพื้นที่เขตความรับผิดชอบในตำบลศรีโพธิ์เงินมีเนื้อที่ 29 ตารางกิโลเมตร ง่ายต่อการดูแล อย่างทั่วถึง โดยแต่ละหมู่บ้านอยู่ใกล้เคียงกัน การติดต่อสื่อสาร การคมนาคม สะดวก รวดเร็ว มีไฟฟ้าใช้ ทุกหมู่บ้าน มีน้ำประปาใช้ทุกหลังคาเรือน(นอกจากครัวเรือนที่ขยายใหม่) มีอ่างเก็บน้ำห้วยดอกด้ายอ่างเก็บน้ำ ห้วยโป่ง หนองเพิงนาค เทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ให้คำปรึกษา ดูแล ในการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐาน

จุดอ่อน(Weaknesses)

การทำงานของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำโดยแยกส่วน เส้นทางคมนาคม ถนนสายหลักอยู่ในความรับผิดชอบของแขวงทางหลวงเมื่อถนนสายหลักเกิดการชำรุดเสียหายเทศบาล ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการแก้ไข ดูแลได้ เนื่องจากมิใช่อำนาจหน้าที่และมีได้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของ เทศบาล ซึ่งทำให้ประชาชนเข้าใจผิดว่าเทศบาลไม่ใส่ใจในการแก้ไขปัญหาพื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงินเป็นพื้นที่ปลาย น้ำ ไม่มีแม่น้ำสายหลักจากธรรมชาติไหลผ่าน มีแต่อ่างเก็บน้ำที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับปริมาณน้ำเพื่อกักเก็บไว้ใช้ ในฤดูแล้งในการประกอบอาชีพทางการเกษตร

โอกาส(Opportunities)

ในปัจจุบันระบบการสื่อสาร การติดต่อประสานงาน มีความรวดเร็ว มีหน่วยงานของภาครัฐที่ ให้คำปรึกษา แนะนำในการแก้ไขปัญหา และในปีที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายจัดสรรงบประมาณตามโครงการ ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ

อุปสรรค(Threats)

น้ำประปาหมู่บ้านยังมีคราบหินปูน การกักเก็บน้ำยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของ เกษตรกร ปัญหาภัยแล้งฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล อากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ การตื่นเงินของแหล่งน้ำไม่มี วันสิ้นสุด การขุดลอกให้รับน้ำได้เพียงพอต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

2. ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง(Strengths)

พื้นที่ตำบลศรีโพธิ์เงินเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง มีสินค้าOTOP คือไม้กวาดดอกหญ้า หนังสติ๊ก

มีกลุ่มอาชีพหลากหลาย เช่นกลุ่มทำไม้กวาดดอกหญ้า กลุ่มหนังสือ กลุ่มอิฐบล็อก กลุ่มทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยอินทรีย์ เป็นต้น

จุดอ่อน(Weaknesses)

หลังฤดูกาลเก็บเกี่ยวประชาชนบางกลุ่มไม่มีงานทำ ขาดรายได้ กลุ่มอาชีพเสริมยังไม่เข้มแข็ง ยังขาดตลาดรองรับสินค้า การบริหารจัดการกลุ่มยังไม่เป็นระบบ ยังขาดการปรับปรุงสินค้ายังไม่มีการนวัตกรรมใหม่ๆ และกลุ่มอาชีพบางกลุ่มยังไม่ได้จดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน

โอกาส(Opportunities)

มีภาครัฐหลายหน่วยงานเข้ามาให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ สนับสนุนการดำเนินโครงการ เช่น เทศบาล พัฒนาสังคมจังหวัดกระทรวงแรงงาน

อุปสรรค(Threats)

กลุ่มอาชีพยังดำเนินการไม่จริงจัง ไม่มีการค้นหาความรู้ใหม่ๆดำเนินการไม่ต่อเนื่อง การประกันราคาสินค้าไม่แน่นอน

3. ด้านสังคม

จุดแข็ง(Strengths)

ประชาชนในตำบลศรีโพธิ์เงินมีวิถีชีวิตแบบชนบท รักความสงบ ดำเนินชีวิตบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง มีอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อปพร.) สมาชิกตำรวจบ้าน กลุ่มพลังมวลชนตำบลศรีโพธิ์เงินรวมพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (25 ตาสัปปะรด) ตำรวจ คอยอำนวยความสะดวก สอดส่องดูแล รักษาความสงบภายในตำบลและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างใกล้ชิด มีหน่วยกู้ชีพกู้ภัย มีหน่วยช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบเหตุ ประชาชนมีความสามัคคี มีชมรมผู้สูงอายุ สภาวัฒนธรรมตำบล มี อสม. อพส. และบุคลากรด้านสาธารณสุขพร้อมให้คำแนะนำและออกพื้นที่ดูแลสุขภาพประชาชน มีลานกีฬาอเนกประสงค์ประจำตำบลให้บริการประชาชน

จุดอ่อน(Weaknesses)

ประชาชนยังขาดการเอาใจใส่ตนเอง ครอบครัว สนใจเรื่องปากท้องเป็นส่วนใหญ่ยังขาดความเสียสละ จิตอาสายังมีน้อย ผู้นำชุมชนสวมหมวกหลายใบ ทำหน้าที่หลายบทบาท

โอกาส(Opportunities)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการไม่ว่าจะเป็น การกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น วาระแห่งชาติ การจัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ และมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลประสานงานบูรณาการร่วมกัน เช่นสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย เข้ามาประสานงานและช่วยเหลือพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอีกส่วนหนึ่ง

อุปสรรค(Threats)

พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่ครอบครัวและ ลูกเท่าที่ควร เพราะต้องทำมาหากินเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง ซึ่งปัจจุบันค่าครองชีพสูง รายจ่ายในครอบครัวมีมาก ปัญหาด้านเศรษฐกิจต่างๆ จึงยังทำให้เกิดช่องว่างในครอบครัว ชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยาก

4. ด้านสาธารณสุข

จุดแข็ง(Strengths)

ประชาชนในตำบลศรีโพธิ์เงินมีจำนวนไม่มากการดูแลจึงทั่วถึง มีบุคลากรจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอยดูแล รักษา ให้คำปรึกษาปัญหาสุขภาพแก่ประชาชน ประชาชนชนบทชอบทานผักอาหารพื้นบ้าน ปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้ไว้รับประทาน (ผักปลอดสารพิษ) มีลานกีฬาอเนกประสงค์ประจำตำบล มีเครื่องออกกำลังกายให้บริการออกกำลังกาย มีหน่วยกู้ชีพกู้ภัยช่วยเหลือประชาชนผู้เจ็บป่วยเบื้องต้นและนำส่งผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลได้ทันเวลาที่ รวดเร็ว ทันทต่อเหตุการณ์

จุดอ่อน(Weaknesses)

ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการดูแลตนเอง ไม่สนใจออกกำลังกาย สนใจเรื่องทำมาหากินเรื่องปากท้องเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปีเป็นประจำ การรับประทานอาหารไม่ได้มุ่งหวังประโยชน์ที่จะได้รับขอแค่อิ่มอร่อย

โอกาส(Opportunities)

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเข้ามาดูแล รักษาและให้คำแนะนำปรึกษาแก่ประชาชน บริการข้อมูล สถิติ การเข้ารับการรักษาของประชาชน ในตำบล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไข ป้องกันโรคไม่ให้ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคมามากขึ้น และมีหลายหน่วยงานที่เข้ามาดูแล ส่งเสริม รณรงค์ ป้องกัน ให้ประชาชนได้รับทราบโรคภัยต่างๆ ในปัจจุบัน และโรคใกล้ตัวที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้ระวัง ป้องกันโรคระบาด โรคที่จะเกิดขึ้นตามฤดูกาลต่างๆ ได้ มีโครงการจากหลักประกันสุขภาพ (สปสช.) เข้ามากระตุ้นให้ประชาชนได้ดูแลสุขภาพอนามัยของตนเองในชุมชนโดยการบริหารงานร่วมกันกับหน่วยงานท้องถิ่น หน่วยงานราชการต่างๆในตำบล

อุปสรรค(Threats)

ปัจจุบันคนไทยมีรสนิยมการรับประทานอาหารเปลี่ยนไปการเดิมอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพวิถีชีวิตของครอบครัว เพื่อน สังคม และสภาพแวดล้อม การแข่งขันกับเวลาในการศึกษาหาความรู้ การทำมาหากินจึงทำให้หันมารับประทานอาหารจานด่วน หรืออาหารฟาสต์ฟู้ดมากขึ้น ทั้งของมัน ของทอด บั๊ง ย่างนำพามาซึ่งโรคอ้วน และโรคต่างๆตามมา

5. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Strengths)

อดีตที่ผ่านมาผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ และส่วนราชการในท้องถิ่น ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา โดยเด็กในพื้นที่ทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบทุกคนในตำบล มีโรงเรียนประถมศึกษา(ขยายโอกาส) 1 แห่ง ได้ผ่านการประเมินเป็นโรงเรียนในฝัน และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบล 1 แห่ง มีศูนย์เรียนรู้

ชุมชนตำบลศรีโพธิ์เงิน เป็นศูนย์รวมการให้บริการแก่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นศูนย์อินเทอร์เน็ตตำบล ศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ ศูนย์การศึกษาอกระบบ(กศน.) นวดแผนโบราณ ห้องสมุดตำบลเป็นต้น มีการให้บริการข้อมูลข่าวสารหนังสือพิมพ์ทุกหมู่บ้าน มีแปลงการเกษตรเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถมาทำกิจกรรมการเกษตร เป็นการปลูกฝังให้เด็กนักเรียนสามารถดำรงชีวิตบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง มีสภาวัฒนธรรมตำบล ในการขับเคลื่อนงานด้านศาสนาวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ของตำบล และยังมีภูมิปัญญาท้องถิ่น ปรากฏชาวบ้านด้านต่างๆ เช่น ดนตรีพื้นบ้าน การร้องเพลงพื้นบ้าน การประดิษฐ์เครื่องจักสาน การทำไม้กวาด ทำหนังสติก แม่ไม้มวยไทย เป็นต้น

จุดอ่อน(Weaknesses)

เด็กเยาวชนยังให้ความสำคัญกับการสืบสานความรู้คลังปัญญาท้องถิ่นไม่มากพอ การเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง เด็กเยาวชนต้องไปเรียนต่อที่อื่นปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้แทรกซึมเข้ามาอย่างมากทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมต่างๆถูกกลืนสูญหายไป

โอกาส(Opportunities)

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของเด็กเยาวชน โดยได้มีนโยบายจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ควบคู่กับการเร่งพัฒนาเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตรบรรจุลงในคอมพิวเตอร์ เป็นแนวนโยบายของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นปัจจัยและเป็นมิติสำคัญในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาให้ก้าวสู่ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของสังคมโดยรวม และจะเป็นมิติของการสร้าง กระบวนทัศน์เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และท้องถิ่น ท้องที่ทุกส่วน ก็ให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม ประเพณีต่างๆ อนุรักษ์ไว้ซึ่ง ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และคลังปัญญาของท้องถิ่น

อุปสรรค(Threats)

การแทรกซึมของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างแพร่หลาย ควบคุมได้ยาก ชุมชนไม่มีสถานที่ ศึกษา ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป จึงทำให้เด็ก เยาวชนไปเรียนต่อที่อื่น ทำให้การถ่ายทอดความรู้ คลังปัญญา ท้องถิ่นไม่ต่อเนื่อง

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strengths)

อดีตที่ผ่านมา ท้องถิ่น ท้องที่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยมุ่งเน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศ การปลูกป่าทดแทนป่าที่หายไปทุกปี รมรงค์ไม้ตัดไม้ ทำลายป่า การเผาป่า การเผาฟางข้าว การปล่อยพันธ์ปลาลงสู่น้ำลำคลองจัดทำโครงการผ้าป่าขยะ ประชาชนมีความสามัคคีให้ความร่วมมือบริจาคขยะทุกเดือน ทุกหมู่บ้านมีกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้านทุกเดือน ประชาชนช่วยกันสอดส่องดูแลอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน(Weaknesses)

ยังมีประชาชนบางส่วนยังไม่ตระหนักถึงผลเสียของการทำลายสิ่งแวดล้อม ยังแอบเผาป่าใน พื้นที่ เผาฟางข้าว ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย ไฟไหม้ และการดำเนินงานใน

ประเด็นสิ่งแวดล้อมจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูง เช่นการจัดการขยะโดยวิธีฝังกลบจะต้องใช้พื้นที่มาก การใช้เทคโนโลยีแบบเตาเผาปลอดภัยก็มีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและปฏิบัติการสูง

โอกาส(Opportunities)

ประเด็นเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจ และเป็นกระแสโลกวิวัฒน์ที่มีการรณรงค์กันตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และระดับโลก มีหน่วยดำเนินงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดทั้งองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ดำเนินการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ตลอดทั้งการรณรงค์ให้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำ การปลูกป่าฟื้นฟูธรรมชาติ โครงการป่าไม้สีเขียว ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐ ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ ประชาชน นักเรียน เด็ก เยาวชน เข้าร่วมกิจกรรมกันโดยพร้อมเพียง

อุปสรรค(Threats)

ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกทรัพยากรธรรมชาติ เห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อยที่จะได้รับ ซึ่งไม่ได้มองถึงผลกระทบที่กระได้รับจากการกระทำ

7. ด้านการเมืองการบริหาร

จุดแข็ง(Strengths)

การเมืองการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเป็นไปในลักษณะที่เสริมประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์และประสานงานกันเป็นอย่างดีในด้านการบริหาร ผู้บริหารได้เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยยึดหลักคิดการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ ที่เน้นผลงานเป็นหลัก การกำหนดแผนงาน โครงการ และเป้าหมายการทำงานเป็นการกำหนดร่วมกันของทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายบริหาร สภาข้าราชการ และประชาชน นอกจากนี้พนักงานส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานในสาขาที่รับผิดชอบ มีความพร้อมในการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน(Weaknesses)

ในด้านการเมืองการบริหาร ถึงแม้ประชาชนจะมีการตื่นตัวและเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองการบริหารมากขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในระเบียบกฎหมาย บทบาทหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น ยังไม่เข้าใจการดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบขั้นตอนที่ระเบียบ กฎหมายกำหนดไว้

โอกาส(Opportunities)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น ได้ให้อำนาจท้องถิ่นในการบริหารจัดการองค์กรปกครองท้องถิ่นในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนั้นกระแสความคิด เรื่องการทำงานแบบมีส่วนร่วมของประชาชนและรัฐบาลได้มีนโยบายเร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อวางกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยที่ยึดหลักนิติธรรมและองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐที่มีความรับผิดชอบต่อประชาชนและพร้อมรับการตรวจสอบทั้งให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

อุปสรรค(Threats)

การสร้างความสำเร็จเรื่องระเบียบกฎหมายให้ประชาชนเข้าใจต้องใช้เวลา และการจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นโดยรัฐบาลกลาง ยังขาดความแน่นอน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถวางแผนดำเนินงานได้ในระยะยาว และไม่บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. โครงสร้างพื้นฐาน การค้า การลงทุนและโลจิสติกส์	1) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐานในช่วงฤดูแล้ง	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตเทศบาล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้าสาธารณะในพื้นที่	- ทางและที่สาธารณะในเขตเทศบาล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	3) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตันไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม	ขอบข่ายและ	พื้นที่เป้าหมาย/	ความคาดหวัง
------	----------------------	------------	------------------	-------------

	ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มเป้าหมาย	และ แนวโน้ม อนาคต
	4) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
2. ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งให้ ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อ เพิ่มมูลค่าเพิ่ม	1) เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	- ด้านการเกษตร	- ในเขตเทศบาล	มีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
	2) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ		- เกษตรกรในพื้นที่	ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้น
	3) ค่าแรงต่ำ ค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน	- การพาณิชย์กรรม	- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	4) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า		- ในเขตเทศบาล	มีสถานที่จำหน่ายสินค้า
	5) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	-การลงทุน	ประชาชนในเขตเทศบาล	มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและการประกอบอาชีพ

दान	สถานการณ์ภาพ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย/ พื้นที่เป่าหมาย/	ความคาดหวังและ
-----	--------------	------------------	--------------------------------------	----------------

	แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ของปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มอนาคต
3. ด้านพัฒนา คุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความ เข้มแข็งและมั่นคง ในหมู่บ้าน/ชุมชน	1) ประชาชนในพื้นที่บาง รายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	-ประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับความ เดือดร้อนเรื่องที่อยู่ อาศัย	ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความ ช่วยเหลือซ่อมแซม ที่อยู่อาศัยให้มั่นคง แข็งแรง
	2) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระ ในการเลี้ยงดูบุตร	- สังคมในชุมชน	ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตเทศบาล	ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตเทศบาล ได้รับ การดูแลที่ดีขึ้น
	3) การศึกษาเด็กบาง ครัวเรือนไม่ได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น เนื่องจากมีฐานะยากจน		เด็กนักเรียนในเขต เทศบาล	เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
4. การอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมอันดีงาม ของท้องถิ่น	๑) ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี	- ประชาชนในเขต เทศบาล	ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชน ประชาชน ศิลปะ จารีต ประเพณีท้องถิ่นคง อยู่ ไม่สูญหาย
5. การอนุรักษ์และ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดี	1) มีปัญหามลพิษทาง หมอกควัน	- สิ่งแวดล้อม	ในเขตเทศบาล	มีการป้องกันและ มาตรการในการ เผาในที่โล่ง

दान	สถานการณ์ภาพ	ขอบข่ายและปริมาณ	พื้นที่เป้าหมาย/	ความคาดหวังและ
-----	--------------	------------------	------------------	----------------

	แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ของปัญหา/ ความต้องการ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโนมนอนาคต
	2) มีปัญหามลพิษทาง อากาศ		ในเขตเทศบาล	ผู้ประกอบการ สามารถจัดการ ระบบได้เองโดยไม่ ส่งผลกระทบต่อ ชุมชน
6. การส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	1) ในเขตเทศบาลไม่มี แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	ในเขตเทศบาล	-มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขตเทศบาลและ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น
7. การส่งเสริม บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	1) ประชาชนไม่มีความรู้ ด้านกฎหมายเท่าที่ควร	- กฎหมาย	-ประชาชนในเขต เทศบาล	อบรมให้ความรู้ เรื่องกฎหมายที่ จำเป็นและ เกี่ยวข้องกับ ประชาชน

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์	บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
2	การพัฒนาการสร้าง ความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม	บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		"	สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
3	การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์และการสร้าง ความเข้มแข็งและมั่นคงใน หมู่บ้าน/ชุมชน	บริหารงานทั่วไป	การรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและ สังคม	สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนักปลัด	
			การศึกษา	กองการศึกษา	
			สาธารณสุข	สำนักปลัด	
			สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด	
			การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา	
4	การพัฒนาการอนุรักษ์ขนบ ธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	บริการชุมชนและ สังคม	การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา	
5	การพัฒนาการอนุรักษ์และ จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดี	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	สำนักปลัด	
6	การพัฒนาและส่งเสริมการ	บริการชุมชนและ	การศาสนา วัฒนธรรม	กองการศึกษา	
	ท่องเที่ยว	สังคม	และนันทนาการ		

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
7	การพัฒนาการส่งเสริมบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	บริหารงานทั่วไป	บริหารทั่วไป บริหารงานคลัง	สำนักปลัด กองคลัง	
		บริการชุมชนและ สังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
รวม	7				

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผลแผน

1. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) นั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผน โดยจะต้องติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 และตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2561-2565)ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)
ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1.ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2.การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	20
3.ยุทธศาสตร์ 60 คะแนน ประกอบด้วย	60
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	20 (3)	
	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(2)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมง การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือ ศาสนาประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรัชญาหรือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(3)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3. การวิเคราะห์ สภาพการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	20 (5)	
	(2) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(3)	
	(3) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(3)	
	(4) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(3)	
	(5) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิดฐที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(3)	
	(6) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Therat (อุปสรรค)	(3)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	60 (10)	
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand 4.0	(10)	
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักพระราชบัญญัติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ Thailand 4.0	(10)	
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(5)	
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(5)	
3.4 วิสัยทัศน์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(5)	
3.5 กลยุทธ์	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(5)	
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(5)	
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	ความเชื่อมโยงองค์กรรวมทั้งนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 Thailand 4.0 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)	

(Positioning) 3.8 แผนงาน			
3.9 ความ เชื่อมโยงของ ยุทธศาสตร์ ในภาพรวม			
รวมคะแนน		100	

2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) นั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผน โดยจะต้องติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 และตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2561-2565)ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)
ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	10
5. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)

5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ

เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	10	
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	1) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	10	
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	1) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชน	10	

	<p>พึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมา ดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน</p> <p>2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)</p>		
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	<p>1) วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพื้นที่ติดต่อกัน</p> <p>2) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ</p>	10	ด้านต่างๆ

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
5. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	60	
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	(5)	
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการที่กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้อย่างชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(5)	
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(5)	
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (1) ความมั่นคง (2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) การปรับ	(5)	

	<p>สมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>		
<p>5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดย (1) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (2) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (3) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (4) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย 2579 (5) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (1) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (4) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (5) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (6) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>(5)</p>	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(5)	
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(5)	
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(5)	
5.9 งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (1) ความประหยัด (Economy) (2) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (3) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (4) ความยุติธรรม (Equity) (5) ความโปร่งใส (Transparency)	(5)	
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่อง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(5)	
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(5)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (1) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (2) วัดและประเมินผลดับของความสำร็จได้ (3) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (4) เป็นเหตุ สอดคล้องกับความเป็นจริง (5) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(5)	
รวมคะแนน		100	

3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

3.1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(1) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 หมวด 6 ข้อ 29 และ ข้อ 13 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล

ข้อมูลในระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงินในแต่
ละยุทธศาสตร์

แบบที่ 3/4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์
เงิน (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

- 1) เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
- 2) ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
- 3) ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลัง ในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี
- 3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- 4) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ

แบบที่ 1 การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง : แบบที่ 1 เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกๆ ครั้ง หลังจากที่ยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น .....

ประเด็นการประเมิน	มีการดำเนินการ	ไม่มีการดำเนินการ
1 คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล		
1.1 มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
1.2 มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
1.3 มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
1.4 มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
1.5 มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
1.6 มีคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลและประชาคมเมืองพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
2 การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
2.1 มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของเทศบาลมาจัดทำฐานข้อมูล		
2.2 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน		
2.3 มีการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาล (SWOT) และ AIC เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาเทศบาล		
2.4 มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาเทศบาลที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น		
2.5 มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาเทศบาลที่สอดคล้องกับ		

ยุทธศาสตร์จังหวัด		
2.6 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
2.7 มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเทศบาล		
2.8 มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา		
2.9 มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา		
2.10 มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
2.11 มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์		
2.12 มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์		

แบบที่ 2 แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายไตรมาส และระยะ 6 เดือน

คำชี้แจง : แบบที่ 2 แบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2561-2564) โดยมีกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุกๆ 3 เดือน (รายไตรมาส) และ ทุกๆ 6 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่สิ้นสุดโครงการเดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณนั้นๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

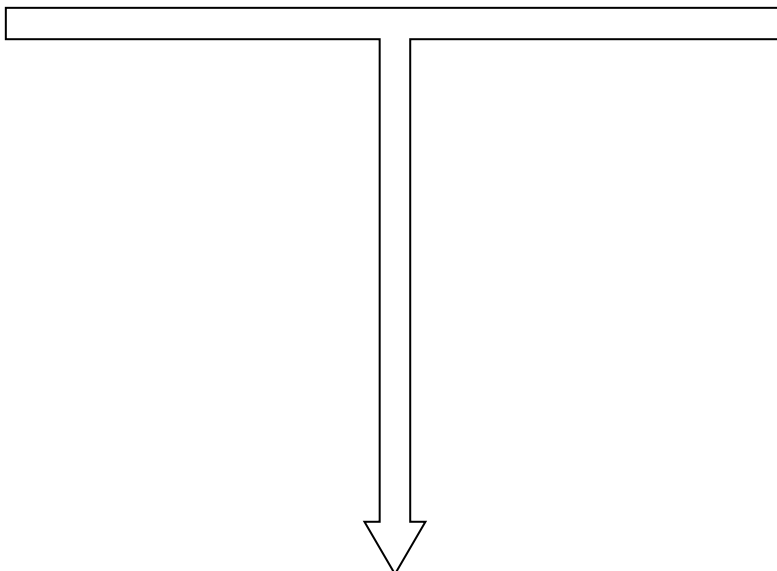
1.2 รายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส

(1) ไตรมาสที่ 1	(เดือน ตุลาคม - ธันวาคม)
(2) ไตรมาสที่ 2	(เดือน มกราคม - มีนาคม)
(3) ไตรมาสที่ 3	(เดือน เมษายน - มิถุนายน)
(4) ไตรมาสที่ 4	(เดือน กรกฎาคม - กันยายน)

1.3 รายงานผลการดำเนินงานระยะ 6 เดือน

(1) เดือน ตุลาคม - มีนาคม
(2) เดือน เมษายน - กันยายน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565)

รวมทั้งสิ้น

คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์ อปท.

แบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

คำชี้แจง : แบบที่ 3/1 แบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้และมีกำหนดระยะเวลาในการรายงานอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง หลังจากสิ้นปีงบประมาณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....

1.2 วัน/เดือน/ปีที่รายงาน.....

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและโครงการในปีงบประมาณนั้นๆ (พ.ศ.2561-2565)

2.1 ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนและจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ อปท.	จำนวนโครงการ		
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น	บรรจุในเทศบาลัญญัติ (นำไปปฏิบัติ)	คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปรากฏในแผนฯ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์			
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม			
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความเข้มแข็งและมั่นคงในหมู่บ้าน/ชุมชน			
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น			
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี			
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว			
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการส่งเสริมบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี			
รวม			

ส่วนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจผลการดำเนินงาน(โครงการ/กิจกรรม) ของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน

ในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวม ตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา
ของ

ปีงบประมาณนั้นๆ (พ.ศ. 2561-2565)

คำอธิบาย : 1. มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ในแต่ละยุทธศาสตร์มี 9 ข้อ (ประเด็นการพัฒนา)

2. แต่ละข้อมี 10 คะแนน

3. ให้ผู้ทำแบบประเมินใส่คะแนนในแต่ละข้อได้ตั้งแต่ 0-10 คะแนน

แบบที่ ๓/๒

แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงินในภาพรวม

1. ความพึงพอใจตามประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ	
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔	
รวมคะแนน	รวม 90 คะแนน ได้ ➔	

2. ระดับความพึงพอใจคิดเห็นร้อยละ

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความพึงพอใจ (%)		
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ			
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา			
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
ภาพรวม			

แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลศรีโพธิ์เงิน

ในแต่ละยุทธศาสตร์

1. ผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ อปท. ....(1-7)

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	เต็ม 10 คะแนน ให้ ➔
รวมคะแนน	รวม 90 คะแนน ได้ ➔

2. ผลการประเมินตามยุทธศาสตร์คิดเป็นร้อยละ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ระดับความพึงพอใจ (%)		
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์			
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม			
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความเข้มแข็งและมั่นคงในหมู่บ้าน/ชุมชน			
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม อันดีงามของท้องถิ่น			
5. ยุทธศาสตร์พัฒนาการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี			
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว			
7. ยุทธศาสตร์พัฒนาการส่งเสริมบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี			
ภาพรวม			

*****